Les teories socials que les ciències valoren

written by Mar Joanpere | 17 de July de 2023

El congrés de l'Associació Catalana de Sociologia celebrat els dies 12-14 de juliol a Barcelona ha posat de manifest una qüestió fonamental per a la disciplina: la seua posició davant el diàleg amb les altres disciplines. Des de l'inici, ja amb la conferència inaugural, la Catedràtica de Física de l'atmosfera del Departament de Física aplicada de la Universitat de Barcelona, Carme Llasat, va anunciar la importància i la necessitat urgent d'obrir ponts de diàleg amb la sociologia per a poder donar resposta a l'emergència climàtica. Amb frases com "hui he vingut a la part alta de la Diagonal, on està la gent important", referint-se a la sociologia, apuntava a la urgent necessitat de col·laborar i de plantejar respostes interdisciplinàries als reptes que enfrontem. Carmen Llasat està molt satisfeta de la col·laboració que des de la seua disciplina porta fent diversos anys amb la sociologia dialògica. Per part seua, Mercè Crosas, astrofísica, tecnòloga, *data scientist* a la *Harvard University* i Secretària de Govern Obert de la Generalitat de Catalunya, i Sonia Cañizares, Directora de Sector Públic i Sanitari de Catalunya en Sopra Steria, afirmaven no comprendre la investigació ni els avanços tecnològics sense establir ponts de diàleg i *cocreació* amb la sociologia. Ambdues van descriure diverses experiències en les quals han participat en desenvolupaments científics

gràcies a la col·laboració entre disciplines, destacant estes col·laboracions com a clau per a l'avanç de la ciència. En la clausura del congrés, Adnan Abdul Ghani, refugiat sirià, fundador del *Support Group Network*, i Òscar Camps, fundador de *Proactiva Open Arms*, van llançar una infinitat de preguntes a la sociologia, destacant la necessitat de dialogar i treballar conjuntament per a donar respostes a la crisi humanitària de les persones refugiades.

Davant tots els ponts de diàleg que s'han obert durant els tres dies, la sociologia té dues opcions: 1. continuar amb els discursos negacionistes que recriminen a les altres disciplines estar per damunt, usar altres llenguatges, no conéixer tanta teoria, autors, etc. o 2. treballar conjuntament des d'una sociologia dialògica que ofereix solucions, proposa, analitza i *cocrea* al costat d'altres persones i disciplines per a millorar la societat. Alguns sempre han pres el primer camí, negant-se al diàleg, acomplexant-se davant les altres disciplines del coneixement, desenvolupant contribucions que cap solució aporten, com una postura còmoda, sense haver d'eixir mai dels despatxos ni de la zona de confort. Els sociòlegs i sociòlogues que prenen el segon camí no sols contribueixen a transformar la realitat social i ofereixen respostes urgents, sinó que aprenen, comparteixen, avancen en el coneixement i aprofundeixen en unes teories que no s'acomplexen sinó que es tornen necessàries per a la ciència i per a tota la humanitat. El congrés ha posat de manifest que la teoria des d'una perspectiva individual, sense diàleg, no és capaç de donar les respostes que la societat i la pròpia sociologia necessiten.